

Диригентът Найден Тодоров

АДМИНИСТРАЦИЯТА УБИВА ИЗКУСТВОТО

• За застраховането е необходима
добра маркетингова политика

- Г-н Найден, в музикалното училище сте се занимавали с пиано. В кой момент решихте да станете диригент?

- Винаги съм знаел, че ще стана диригент. Трябваше да дойде моментът. Още в малките класове в училище настоявах да си направя оркестър, а учителите ми обясняваха, че трябва да порасна. В средните класове ми омръзна да чакам и с някои съученици направих оркестър. Когато преподавателите видяха, че не могат да ме спрат, създадох предмет „дирижиране“ специално за мен. Бях единственият ученик в клас. Трябваше да го изучавам, за да вляза в някакви общоприети норми на дирижирането. Така че не е имало специален момент, в който да реша да стана диригент.

- „Всичко, което бихте искали да откриете в музиката, ще го намерите в Моцарт“. В годината на Моцарт как възприемате тази мисъл на Ленърд Бърнстейн?

- Много е вярна. Не случайно Моцарт се смята за основата на съвременната класическа музика. Почти няма композитор, който да не е бил повлиян от него. Може да се каже, че това е универсална музика, валидна за всички времена. Поради забързаното ни ежедневие класическата музика днес не е толкова популярна, колкото е била преди; но като си включат хората мобилните телефони, оттам звучи отново Моцарт. Имаше такъв виц: „Кой е този Моцарт? Композиторът за мелодии на мобилни телефони“. Това говори много. Дори в нашето време, когато хората не обръщат внимание на класическата музика, Моцарт отново присъства.

- На какво се дължи неговата универсалност?

- Музиката му е много светла. Тя по един или друг начин успокоява хората. Звучи леко, но има достатъчно дълбок смисъл. За това как е композирал се носят легенди. Той просто е сядал и е пишел, без да се чуди, без да преценява какво да

диригентът Найден Тодоров е роден през 1974 г. в Пловдив. Занимава се с музика от 5-годишна възраст. Първия си концерт като диригент изнася на 16 години. Първият му учител по дирижиране още в училище е маестро Кръстьо Марев, а впоследствие - проф. Александър Владигеров в София. През 1990 г. създава младежки оркестър „Пловдив“. През 1993 г. завършва СМУ „Добрин Петков“ - Пловдив, с пълно отличие и продължава образованието си във Виенския музикален университет при проф. Карл Йостерайхер и проф. Урош Лайович, където завършва първа степен през 1996 г. През 2001 г. получава и своята магистърска степен от Нов български университет - София.

Найден Тодоров работи с различни оркестри в България и в чужбина. Участвал е в десетки национални и международни фестивали, има множество награди от наши и международни конкурси, сред които награда на фондация „Борджезе“, на Словашки музикален фонд - Братислава, наградата „Здравко Манолов“ от СМУ „Добрин Петков“ и други. Изкуството му е добре познато в България и в чужбина - Австрия, Германия, Дания, Чехия, Словакия, Израел, САЩ. Под палката на Найден Тодоров са записани на CD и са прозвучали за първи път в България творби от Брукнер, Й. С. Бах, В. Ф. Бах, Рихтер, Бърнстейн и други.

В периода 1995-1997 г. той е стипендиант на фондация „Св. св. Кирил и Методий“ и Ротари клуб - Виена, а през 1996-1998 г. - на фондация „Джордж Уохтер“ - Швейцария. През 1996-1997 г. е поканен на специализация в Йерусалим, където работи с диригент на Израелската филхармония Менди Роган. В периода 1995-1997 г. е диригент на Държавна филхармония - Враца. От 1997 г. Найден Тодоров е музикален директор на Международния фестивал „Тракийско лято“. През 1998-1999 г. е постоянен диригент на Северноизраелски симфоничен оркестър - Хайфа, и главен диригент на Държавна филхармония - Вудин. От сезон 2005 е музикален директор и главен диригент на Оперно-филхармонично дружество - Русе.

В момента е главен диригент и на Софийската филхармония. Найден Тодоров е осъществил множество записи за различни радио и TV станции в България и в чужбина. Работи със звукозаписни компании в Австрия, Дания, Израел, САЩ и Унгария.

напише. Просто е вземал нотната хартия и е пишел, сякаш някой му е диктувал.

- Има ли какво ново да открива един диригент в музиката на Моцарт?

- Моцарт дава огромни въз-

можности за интерпретация. На това се дължи огромната му популярност. Едно и също нещо може да звучи тотално различно. Преоткривам за себе си всеки път неговите произведения. Но бих бил много изненадан, ако някой успее да ми ка-

же какъв е стилът на Моцарт. В музиката се говори за различни стилове, като не е необходимо те да са от едно и също време. Това, което в днешно време се приема за Моцартово, преди 20 години би било кошунство дори само да се мисли по този начин. Самият Моцарт е давал различни концерти. Ние приемаме, че е писал музика за по-камерен симфоничен състав. Но малцина знаят, че някои от симфониите на Моцарт са били изпълнявани от грандиозни за времето си, че и за днешно време състави. Една от симфониите му е била изпълнена от 20 първи и 20 втори цигулки, което у нас трудно можем да си позволим. В много отношения

символическият език на Моцарт е универсален. Той е способен да говори с всички хора. Може да се каже, че това е универсална музика, валидна за всички времена. Поради забързаното ни ежедневие класическата музика днес не е толкова популярна, колкото е била преди; но като си включат хората мобилните телефони, оттам звучи отново Моцарт. Имаше такъв виц: „Кой е този Моцарт? Композиторът за мелодии на мобилни телефони“. Това говори много. Дори в нашето време, когато хората не обръщат внимание на класическата музика, Моцарт отново присъства.

- На какво се дължи неговата универсалност?

- Музиката му е много светла. Тя по един или друг начин успокоява хората. Звучи леко, но има достатъчно дълбок смисъл. За това как е композирал се носят легенди. Той просто е сядал и е пишел, без да се чуди, без да преценява какво да

Моцарт е универсален. Той може да бъде разглеждан по различен начин и може би това е най-хубавото.

- Вие еднакво добре дирижирате и оперна, и симфонична музика. Къде повече намирате себе си?

- Те са интересни по различен начин. Когато дирижирам симфоничен концерт, имам доста по-голям контрол върху това, което се случва. В операта диригентът е до голяма степен координатор между различни звена. Това, което за мен е интересно в операта, е да накарам артистите да направят желаното от мен, без да им се намесвам. Деликатен момент е. Дипломатия е слаба дума за прилаганите умения. Това е едно от най-трудните неща, но всъщност е едно и от най-интересните.

- Популяризирате ли българската музика в чужбина?

- Определено, макар и понякога това да е много трудно. Изпълнявал съм Панчо Владигеров, Веселин Стоянов, Петко Стайнов и Ценко Минкин. Винаги с успех са ги приемали.

- Каква е разликата между нашата, европейската и американската публика?

- В Австрия, Израел и Америка виждам изключително млада публика. В България на симфонични концерти идват по-възрастни хора. В Америка младите не възприемат класическата музика като такава. Те се държат като на рок концерт, което е много интересно. Тропат, радват се. Оркестърът е напуснал сцената, а те продължават да ме викат на нея.

- Ще се интересуват ли следващите поколения от класика?

- Винаги ще се интересуват от класика. По-малко в младите си години и повече по-късно, когато вече са набрали повече житейски опит. Днес се

наблюдава подем и сред младите.

- Как съчетавате администрацията с диригентата?

- Винаги съм смятал, че администрацията убива изкуството. И сега ми се наложи сам да се сблъскам с това, което никога не съм харесвал. Позицията ми в Русе е много полезна за мен. Надявам се да помогна на хората там. От друга страна, тя ще задържа развитието ми като музикант.

- Вашето отношение за съдбата на културата ни е доста песимистично.

- Културата трудно би могла да съществува в общество, което е в икономическа разруха. Музикантите не се задържат тук. Преди смятах, че те ще прославят България. Но не зная дали прославянето на България има нещо общо със ситуацията в България. То е като с футбола. Има много добри играчи, но добър български футбол няма. Такова нещо може да се наблюдава и в музиката. Има прекрасни български музиканти, но трудно може да се каже, че българската музикална школа е силна. Това се дължи на лоша ситуация, от която може да излезе с общи усилия. Не е възможно малка група от хора да повлияе за действително излизане от кризата.

- Вие застрахован ли сте?

- Имам лична застраховка в Австрия. Аз съм български гражданин, но съм австрийски жител. Нормално е човек да се застрахова. В България застраховането не е толкова популярно, но предстои да се приеме повсеместно. На Запад има социални застраховки. И където и да се намиращ, първо ти искат нейния номер. Моята австрийска застраховка важи навсякъде.

- Защо у нас е такова отношението към застраховането?

- Хората още не го разбират. Съзнанието се изработва с години. Изисква време и обяснение. Необходима е добра маркетингова политика. Тя е част от мисленето на хората в Австрия. Добре е и тук населението да се застрахова. Преди години имах предложение да бъда застрахован, а сега тази фирма не съществува вече. Трябва в България нещата да станат по-сигурни.

Разговаря
МАРИЯ МИТЕВА

ЗАСТРАХОВАТЕЛ

Издава „Застраховател прес“ ООД

ISSN 1310 - 2397

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ

Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg

Редактор ИЛЕАНА СТОЯНОВА e-mail: istoyanova@mail.bg

Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА

Оформление РАЙНА ПАНОВА

Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА

Фотоилустрация и разпространение ГЕОРГИ ДЕРМЕНДЖИЕВ

Водещ броя СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Адрес на редакцията:

София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80

e-mail: vzastrahovatel@abv.bg

„Булбанк“ АД. Банков код 62196214. Банкова с/ка №1008530101

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Предпечатна подготовка „ТОМЕС ГЛТК“ ООД

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, ГЕОРГИ АБАДЖИЕВ, ДОБРОМИР ГУЩЕРОВ, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ

Редакционна колегия: АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ

Комисия за финансов надзор

Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ

Управление „Застрахователен надзор“

Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН

София 1000, пл. „Света Неделя“ № 6,

тел. 940 48 05, 981 79 34, факс 981 78 58

Гаранционен фонд

Председател на УС БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4,

тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на българските застрахователи:

Председател ДАНИЕЛА КОНОВА

Зам.-председател ВЕНИСЛАВ ЙОТОВ

Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА

Председател на Контролната комисия ПЕТЪР АВРАМОВ

София, ул. „Света София“ 7, ет. 6, тел. 980 51 25

Асоциация на застрахователните брокери в България

Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ

Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54

Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ

1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2).

ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273,

банкова сметка №1052803714

Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“

Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ

Секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА

1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Печат „Илинда - Евтимов“ ЕООД, тел. 962 29 48

Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Редакционно броят е приключен на 24.03.2006 г.